De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: G. Schagen.
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

12de Jaargang — WOENSDAG 21 JANUARI 1953 — No. 1540

Doel der Amerikaanse politiek blijft bevorderen der wereldvrede

Vreugdevol begin van Republikeinse bewindsperiode

WASHINGTON. - Uitbundig toegejuicht door de samengeperste menigten in de straten van Washington begaf Eisenhower zich in gezelschap van mevrouw Eisenhower van het Statler Hotel naar het Witte Huis om daar de aftredende president Truman te ontmoeten. Bij het Witte Huis nam Eisenhower plaats in een wagen naast Truman. Vandaar vertrok men naar het Kapitool, het Amerikaanse parlementsgebouw, waar de 62-jarige generaal beedigd werd als 34ste president van de Verenigde Staten.

Twintigduizend toeschouwers hadden zich rond de trappen van het Kapitool in de vorm van een reusachtig hoefijzer samengedrongen. Eisenhower beloofde, blootshoofds staande op de trappen van het gebouw in de komende vier jaar „getrouw de functie van president der Verenigde Staten te zullen vervullen en naar beste vermogen de constitutie te zullen in stand houden, beschermen en verdedigen". Truman, die de afgelopen zeven jaar het Democratisch bewind had gevoerd, keek zwijgend toe, toen Eisenhower met opgeheven rechterhand en de linker op een bijbel de eed aflegde.

Het was voor het eerst sedert twintig jaar, dat de aftredende president met de nieuwe president aldus tezamen gingen.

Oud-president Hoover was als gast op de officiele tribune aanwezig.

De inzittenden van de presidentiele auto onthielden zich van wuiven naar het publiek, maar beide presidenten glimlachten en onderhielden zich voortdurend met de andere inzittenden. Op de treeplanken van de wagen stonden vier politiemannen. De stoet werd met gejuich en gezang bij het Kapitool ontvangen.

Mevrouw Eisenhower droeg een grijze tailleur met een marterbont cape. De leden van het opperste gerechtshof waren aanwezig in zwarte toga. Eisenhower legde ná Nixon de eed in handen van de president van het hof, Vinson, af. Vervolgens sprak Eisenhower zijn inauguratietierede uit.

Truman bracht Dinsdag voor het laatst een bezoek aan zijn bureau. Hij nam afscheid van enkele medewerkers en dankte de stenografen voor hun medewerking.

ROND DE BEEDIGING

De grootste hulde uit mijn carrière, noemde Truman de ovatie, die hem gebracht werd door een enorme mensenmenigte, op het moment dat hij het huis van Dean Acheson, waar hij de lunch gebruikte, betrad. „Ik ben nu „mijnheer Truman"," aldus de oud-President, „maar deze hulde zal ik nooit vergeten... Ze is beter dan enige, welke mij gebracht werd als Senator, Vice-President of President..."

In de parade reden ook de moderne, machtige atoomkanonnen mee...

Inplaats van een hoge hoed droeg Eisenhower een „Homburg"... Journalisten bestormden een winkel, toen Eisenhower even later voorbij kwam en tot de journalisten, die een Homburg droegen, riep de nieuwe President: „Well done, boys, you're in the official uniform".

Realiteit sterker dan idealen

△ **SENSATIONEEL zal niemand de gisteren door Eisenhower uitgesproken rede noemen. Eisenhower beloofde voldoende macht te zullen scheppen om hen, die agressieve bedoelingen zouden hebben, te ontmoedigen. Hij blijft bereid tot onderhandelingen en is verlangend de bewapeningswedloop aanzienlijk te verminderen, als men tot reële overeenstemming zou komen. Europa moet steeds inniger samenwerken...**

Het is of men Truman hoort spreken en daarom kan de opmerking over het verwerpen van de politiek van „containment" op ons weinig indruk maken.

Het regeren van een groot en machtig land als de Ver. Staten is een zo complexe zaak geworden, dat geen enkele president, al zou hij dat wensen, plotseling het roer kan omgooien.

Dit is niet de enige reden voor de voortzetting van de politiek van Truman, welke in belangrijke mate ten aanzien van de buitenlandse politiek mede bepaald werd door de Republikein Dulles, die thans zulk een belangrijke rol gaat spelen. Amerika staat niet alleen... De zware lasten van het leiderschap zijn dit land op de schouders gevallen en aan deze rol zal het zich niet kunnen onttrekken. Door de moderne transportmiddelen is de wereld zeer klein geworden en de logische consequentie is, dat het noodzakelijk wordt te geraken tot een nivellering van het levenspeil.

Of men het wenst of niet... korte afstanden maken buren van wereldbewoners en tegen wil en dank moet men de verantwoordelijkheid tegenover zijn burtgenoten aanvaarden. Dan wordt het nodig de rijkdommen te delen. Dat is niet alleen een eis van naastenliefde, maar een gebiedende noodzaak voor wie in vrede wil verder leven.

Zo zal het rijke Amerika moeilijketen aanvaarden, dat het zijn natuurlijke rijkdommen deelt met anderen, die minder goed bedeeld werden. Amerika mag dit niet blijven voelen als liefdadigheid, maar als een normale daad tussen broeders.

Mogelijk zullen de grenzen van de buitenlandse politiek wat scherper worden gesteld, waardoor nog meer dan voorheen het antwoord op de vraag „Oorlog of vrede?" in Moskou moet worden gegeven.

Het is echter van harte te hopen, dat de nieuwe President veel aandacht zal willen besteden aan het versterken van de positie van de Ver. Naties en het valt te betreuren, dat in zijn rede over dit van vitaal belang zijnde onderwerp weinig of niet gesproken werd.

De tijd van afzijdigheid en isolationisme is permanent voorbij. Eisenhower zal tegen wil en dank moeten voortgaan op de door zijn voorgangers ingeslagen weg. Daar over kunnen wij ons verheugen; evenzeer als over het feit, dat het Eisenhower zal zijn, die het roer in handen neemt. De Generaal heeft een intensieve kennis van de wereldproblemen en kan met zijn frisse blik en gematigde houding ten aanzien van de partijpolitiek de beste uitvoerder zijn van de erfenis der Democratische politiek.

Vijf oceaanschepen botsten in de mist

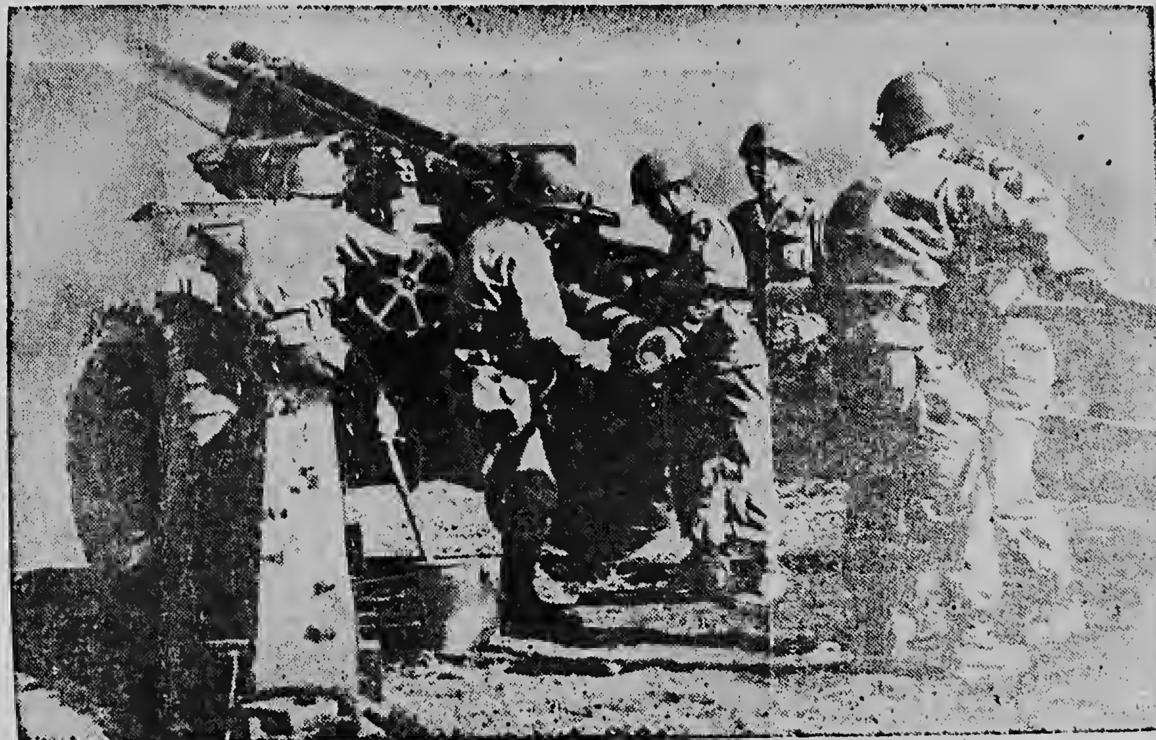
Groot gat in Oranjefontein

VLISSINGEN. - Vijf schepen, waaronder de „Oranjefontein" van de Holland-Afrika-lijn, zijn door de mist ter hoogte van Vlissingen in aanvaring gekomen. De 10.547 ton grote „Oranjefontein" botste tegen het Duitse m.s. „Sullberg".

Het Nederlandse schip liep een gat van 4 bij 2 meter op, terwijl de „Sulberg" het anker aan bakboordzijde en verschillende meters ankerketting verloor. Beide schepen voeren later op eigen kracht door naar Antwerpen.

Het Italiaanse schip „Oregon" kwam in aanvaring met het Japanse m.s. „Arima Maru" en vervolgens met het Britse m.s. „Walter Scott". De „Oregon" kon de reis naar Antwerpen voortzetten, terwijl de beide andere schepen naar Rotterdam voeren.

De loodsen werken overtijd en het aantal schepen, dat hedenmorgen buiten Vlissingen lag, is teruggebracht tot ongeveer vijftig van de zestig, die gisteravond werden opgehouden door de mist.

ONDER DE TERMEN van het Japans Vredesverdrag, mag Japan een eigen „Veiligheidsstrijdmacht" opbouwen van 115.000 manschappen. Amerika helpt met opleiding en bewapening. Hierboven een foto van een moderne artillerieopstelling, waaruit wel blijkt dat het de Japanners ernst met de veiligheid. Binnenkort zullen ook afdelingen Marine en Luchtmacht worden opgericht. Men gelooft dat een van de suggesties van Eisenhower tijdens zijn laatste bezoek was het stichten van een Verdedigingsverdrag tussen Zuid Korea, Japan, Nationalistisch China en de Philippijnen.

V O E T B A L

Arubaans Curacaose voetbalbesprekingen leverden concrete successen op

Praktijk wordt doelbewust voor theorie gesteld

De „Wijze Mannen" uit de Arubaanse en Curacaose voetbalwereld kwamen gisteravond onder voorzitterschap van CVB's voorzitter de heer Mordy Maduro, in het Curacaose Chobolobo in vergadering bijeen. Doel van de besprekingen was de weg te effenen om te komen tot wederoprichting van de Nederlands Antilliaanse Voetbalbond en de commissieleden waren het er al spoedig over eens, dat het noodzakelijk is, om de theorie naa de achtergrond te schuiven en de nadruk te leggen op de praktijk. Als eerste stappen op het pad naar effectieve sportverbroedering werd besloten om deel te nemen aan het in Maart te Costa Rica te houden Midden-Amerikaans en Caraibische voetbaltournooi onder de naam „Nederlandse Antillen". Staande de vergadering werd het organiserend comité in Costa Rica telegrafisch hiervan op de hoogte gesteld.

Verder werden nadere afspraken gemaakt over de op handen zijnde wedstrijden tussen AVB en CVB. om het Antilliaanse voetbalkampioenschap.

Tijdens de besprekingen, die in zeer prettige, sportieve sfeer verliepen, werd besloten de bestudering van de mogelijkheden om tot een nieuwe NAVB te komen, voort te zetten. Algemeen was men van oordeel, dat met een weinig goede wil aan beide kanten, de moeilijkheden uit de weg kunnen worden geruimd.

ARME TRUMAN...

Financieel zijn de vooruitzichten voor de ambtloze burger Harry S. Truman bepaald niet gunstig... Senatoren, Vice-presidenten en Presidenten hebben geen recht op pensioen. De enig inkomsten, die Truman thans heeft, zijn $ 112,50 per maand, als oud-Reserve Kolonel van het Amerikaanse Leger...

PAKISTAN OVERWEEGT DEELNAME AAN

PACT VOOR MIDDEN-OOSTEN

KARATSJI. - Naar men gelooft, worden in Karatsji besprekingen op hoog plan gehouden over de mogelijkheid van de aansluiting van Pakistan bij de voorgestelde verdedigingsorganisatie voor het Midden-Oosten. In kringen van het ministerie van buitenlandse zaken van Pakistan wil men over de kwstie niets zeggen.

De secretaris van het Pakistanse ministerie van buitenlandse zaken vertoeft reeds enig weken in Londen en zal binnenkort naar de Verenigde Staten reizen, waar de Pakistaanse minister van buitenlandse zaken zich op het ogenblik bevindt.

Contract voor Interland Baseball Tournooi getekend

Tot spelers behoort wereldvermaarde Blas Rodriguez

De heer Harrold Oduber, die enige dagen geleden als afgevaardigde van de ABBA naar Venezuela vertrok, vertelde ons een en ander over deze trip en de hartelijke ontvangst welke hem in Venezuela ten deel viel. Het staat thans vast, dat een Venezolaans team op 31 Januari a.s. des avonds in het Wilhelmina Stadion een wedstrijd tegen Aruba zal spelen, alsmede 2 wedstrijden op Zondag 1 Februari.

Een zeer belangrijke figuur in de Veneozlaanse sportwereld, n.l. Captain Wolfgang Larrazabal, directeur van de sport van geheel Venezuela, zal de tocht meemaken, alsmede Louis Ablanca Chatain, president van het team. Voorts zullen drie vertegenwoordigers van de Venezolaanse bladen „Ultimas Noticias", „La Esfera" en „El Nacional" de reis meemaken.

De bekendste speler van dit team onder 8 spelers met internationale vermaardheid is Blas Rodriguez, die de beste amateur pitcher van Amerika is en altijd gebruikt wordt tegen sterke landen zoals Cuba, Havanna en Puerto Rico. Hij is de star-pitcher van dit team.

In het gezelschap bevinden zich eveneens de internationale spelers de pitchers E. Bolanos, Ch. Fernandes en R. Lamonte en de outfielders M. Serano, Augusto Marcano en J. Navarro, alsmede catcher A. Arrivilage.

Al deze spelers namen deel als vertegenwoordigers in het Venezolaans team in de laatst gehouden wereld-serie te Cuba. Een gelukwens aan de actieve jonge ABBA, die, zoals wij vernamen, voor dit jaar grootse plannen heeft, waarvan op 31 Januari a.s. het eerste gedeelte verwezenlijkt zal worden.

Wij hopen van harte, dat het Arubaanse publiek in groten getale deze wedstrijden zal bezoeken om het actieve bestuur steun te gveen bij de organisatie van andere wedstrijden.

VAN HEINDE EN VERRE

'S-GRAVENHAGE. - Gisteren ging de „Faustus" een meter of tien glijden en is in de grond gezakt, waardoor thans boven het achterschip een meter of achttien water staat, hetgeen voldoende is voor de scheepvaart. Het voorschip evenwel vormt nog een enorme handicap voor de scheepvaart. De zandzuiger „Ahoy" is thans druk bezig hetzelfde goede resultaat met het voorschip te bereiken.

OTTAWA. - De Canadese Kamer van Koophandel heeft Dinsdag bij de regering aangedrongen op vergroting van het immigratieprogram, zodat de bevolking van Canada in 1975 verdubbeld is tot 30 millioen zielen. Zij drong verder aan op selectie en meer immigranten uit Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten.

PARIJS. - Volgens de Vaticaanse radio heeft de Joegoslavische geheime politie huiszoeking verricht in de aartsbisschoppelijke kanselarij te Zagreb, de zetel van mgr Stepinac, en bij de hulpbisschop van dit aartsbisdom. Men zou echter niets bijzonders gevonden hebben, aldus meldt „Le Monde".

STRAATSBURG. - De Franse socialistische leider Guy Mollet heeft verklaard, dat de „activiteit van de Naz's in West-Duitsland de laatste tijd zo duidelijk en intensief is geworden dat alle maatregelen van de Engelsen om hier aan paal en perk te stellen, de volledige steun van de Franse openbare mening zullen hebben".

SITTARD. - Een honderdtal van de 1.200 meisjes, die werkzaam zijn in de lampenfabriek van Philips te Sittard, heeft ontslag gekregen. Philips te Eindhoven deelde mede, dat de reden van dit ontslag was „moeilijkheden bij de export".

In kort bestek

BONN. - Prinses Wilhelmina heeft als destijds gemeld, een boekje geschreven onder de titel „Christus, de grote onbekende". Dit boekje is door baron Friedrich von der Ropp, woonachtig te Rottland in het Rijnland, in het Duits vertaald. Baron Von der Ropp heeft te Bonn aan journalisten een aantal eremplaren van het door hem vertaalde werkje ter hand gesteld.

LONDEN. - De Britse kruiser „Ceylon" en het fregat ‚Wildgoose" zijn op het ogenblik in de Golf van Perzie, maar - zo meldt Reuter althans - hun bewegingen hebben niets te maken met die van de Italiaanse tanker „Miriella", welke gisteren Abadan met een lading ruwe olie verliet."

De „Ceylon" het vlaggeschip van de vloot eenheid in dat gebied, brengt een routine bezoek aan de fregatten, welke in de Perzische golf zijn gestattioneerd.

KARACHI. - Van stalen helmen voorziene politie bewaakte het gebouw van de volksvertegenwoordiging in Karachi toen dit lichaam bijeen kwam. De vergadering duurde overigens slechts vijftien minuten.

De politie was in grote getale aanwezig om te voorkomen dat zich opnieuw relletjes zouden voordoen. Zo men zich zal herinneren is enkele dagen geleden Karachi zeer roerig geweest en werden er daar meer dan 20 mensen tijdens ongeregeldheden gedood.

Er deden zich vandaag geen moeilijkheden voor.

Vrouwelijke nieuwsgierigheid

leidde tot arrestatie van dief

De nieuwsgierigheid van 'n Amerikaanse huisvrouw heeft geleid tot de arrestatie van de K.L.M.-employé, die tegen het einde van December uit de safe van het KLM-kantoor in New York bijna 2800 dollar aan chèques en baar geld stal. De vrouw verklaarde aan de politie dat zij, voor het venster van haar flat gezeten, een man in een auto had gezien, die bij een papierbak gestopt was. Vervolgens zijn papier had stukgescheurd, ze in de mand gedaan had en toen weer was weggereden. Ze was erg benieuwd geweest, wat de man verscheurd had en ze had niet kunnen nalaten om naar buiten te gaan en de papierbak te onderzoeken. Ze vond toen enkele in stukken gescheurde chèques. Op het signalement, dat de vrouw van de betrokken man gaf, arresteerde de politie de uit Tsjechoslowakije geïmmigreerde KLM-employé Harpman. Bij hem thuis vond men in een la 200 dollar en bij een zakenrelatie van Harpman 1000 dollar. De Tsjech zeide, dat hij de diefstal gepleegd had „uit wraak", omdat hij geen Kerstgratificatie gekregen had.

REGERINGSRAAD WEINIG HOOPVOL DAT ALOË-REKWEST EFFECT ZAL SORTEREN

De Landsminister van Economische Zaken heeft aan de Staten een brief gezonden over de aloëkwestie en het verzoek van de heer Casey Eman om stappen te ondernemen, om als represaille tegen de hoge Britse rechten, aldus de Minister, heeft helaas weinig hoop, dat er iets positiefs zou kunen worden ondernomen om de betrokken maatschappij te helpen, indien de opnieuw bij de Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen verzochte démarche in Groot Brittannië niet het gewenste resultaat zou hebben.

Aloë is een voor de conjunctuur bijzonder gevoelig product, waarbij prijsschommelingen van 50 % geenszins zeldzaam zijn. Waar de maatschappij in haar brief van 5 November zelf schrijft, dat haar precaire situatie althans gedeeltelijk te wijten is aan de schepe prijsdaling, die wederom heeft plaats gevonden, en waaruit een volgende biref duidelijk wordt, dat men de fabriek begonnen is te bouwen, zonder de invoerrecht-positie in het traditioneel grootste afzetgebied voor aloïne, n.l. Engeland, te onderzoeken, vraagt de Regeringsraad zich af of er inderdaad nog andere mogelijkheden zijn om dit bedrijf te helpen. Niettegenstaande dat wenst de Minister d, Staten te verzekeren, dat hij diligent zal blijven en niet zal nalaten alke suggestie, welke er toe kan leiden de bedoelde maatschappij te helpen, te onderzoeken.

Maranatha Kwartet bracht sfeer in overvolle Club Suriname

Eerste financiële resultaten uiterst bemoedigend

Nauwelijks waren de laatste klanken van het door de Maranatha-zangers melodieus gezongen „Good Bye" verklonken, of de talloos velen, die zaal en patio van de Suriname Club tot de laatste staanplaats vulden barstten in toejulchingen en donderend applaus los. Het werd een ovatie, die de zangers, de heren Boezerman, Struycken, Drielinger en Van Ams, alsmede hun enthousiaste leider, de heer Meursingue en de initiatiefnemer tot deze sympathieke actie, waarin culturele uitwisseling van de beste soort wordt gekoppeld aan liefdadigheid, ds J. Graafland, alleszins verdiend hadden.

Dr De la Fuente, voorzitter van de ontvangende vereniging, was dan ook werkelijk de tolk der aan-

(Vervolg op pag. 4)

Commentaar !

Dulles

naar Europa

De aankondiging van de reis van Dulles naar Europa bewijst, hoezeer Eisenhower zijn minister van Buitenlandse Zaken aanspoort, haast te maken met de verzekering van de Westduitse deelneming aan de Europese defensie. Het uitoefenen van druk op de Franse regering van Mayer zal wel de voornaamste taak zijn van John Foster Dulles. De Fransen hebben immers hun eigen initiatieven verloochend, toen deze door de gewijzigde verhoudingen geheel andere gevolgen bleken te hebben, dan Parijs had beoogd. Zowel het plan van Schuman als dat van Pleven heet te zijn geïnspireerd door Monnet, de huidige voorzitter van het Hoge Gezagsorgaan van de Schumanpool. In het voorjaar van 1950, toen het Schumanplan te Parijs werd voorgesteld, was de oorlog in Korea nog niet uitgebroken en Duitse herbewapening scheen niet urgent. Het was veeleer de bedoeling der Fransen, te voorkomen dat de Duitse zware industrie weer een oorlogsinstrument zou worden en daartoe moest zij nauw worden gekoppeld aan de Franse nijverheid, versterkt met die van Saarland. Maar de Koreaanse oorlog leidde tot verscherping van de koude oorlog, tot Achesons initiatief van September 1950 inzake herbewapening van West-Duitsland. Toen Frankrijk vreesde, zulk een herleving van een Duits leger niet te kunnen verhinderen, improviseerde het zijn plan-Pleven, naar analogie van het plan-Schuman, [illegible] de bedoeling West-Duitsland [illegible] ker te doen blijven dan Fr[illegible]. Er zouden alleen Duitse „[illegible] teams" komen, in een continentaal leger, geen Duitse generale staf. Maar de tijd werkte zo gunstig voor Bonn, zowel economisch als politiek, dat reeds het EDG-verdrag van Mei 1952 de gelijkheid van Fransen en Duitsers in de EDG formuleerde. Toen schrok Parijs terug vooral omdat de Franse Unie (en met name Indo-China) en de protectoraten zware militaire verplichtingen legde op het land.

Men moet zich dit herineren, omdat er uit blijkt, dat elk land met zijn ijver tot „integratie" eigen nationale doeleinden nastreefde. Er was geen sprake van, dat enige natie werkelijk een provincie wilde worden of een kanton van een bondsstaat. Het afstaan van souvereiniteit is steeds veel meer schijn dan werkelijkheid geweest: de rechten welke elke regering zich moest

voorbehouden (in zake economische monetaire, tarieven- en budget-politiek bijvoorbeeld) waren logisch. De nationale parlementen en kabinetten zijn voor het nationale welzijn verantwoordelijk jegens het eigen volk. Kunnen zij het oproepen van recruten, het mobiliseren van soldaten, het beschikken over nationale gelden enz. uit handen geven? Zulks ware in strijd met hun rechten en plichten. Bij de nog immer bestaande machtspolitiek, het overwicht van grote mogendheden en het nastreven van nationale doeleinden kan geen volk zich geheel overgeven".

De Fransen hebben even grote imperiale belangen als Engeland in het Gemenebest en zij zagen in, dat zij ruggesteun van Engeland behoefden op het vasteland. Wat was begrijpelijker, dan dat de gedachte aan supra-nationale organen werd verdrongen door die van een nauwe coalitie en alliantie? In zoverre is men tenminste teruggekeerd tot realistische opvattingen, die ook gelden in de Atlantische gemeenschap, en bijvoorbeeld voor de betrekkingen tussen de V.S. en Spanje. Dulles heeft haast, en formeel zal de E.D.G. ten slotte wel worden geratificeerd, maar met zovele toevoegingen en overgangsbepalingen, dat de supra-nationale gedachte op de achtergrond zal worden geschoven als verwijderd ideaal, en dat het inter-gouvernementele karakter (waarmee ook Londen het eens kan zijn) naar voren komt. Men kan alleen niet inzien, waarom dan nog een aparte E.D.G. nodig is, en waarom de samenwerking niet in het kader van de Nato kan geschieden. Het zijn tenslotte de Atlantische troepen, die West-Europa moeten verdedigen. (Alg. Hbld.)

SCHEEPSRAMP BIJ JAPAN

KOBE. - De achtersteven van het 10 000 ton metende Zweedse tankschip „Avanti", dat in drieën brak tijdens een orkaan ten Zuiden van de Japanse eilanden, is vandaag door 'n sleepboot van de Amerikaanse marine de haven van Kobe binnengesleept. Er was niemand meer van de bemanning van de „Avanti" aan boord. De kapitein en zeven andere leden van de bemanning zijn - naar men aanneemt toen het schip brak - verdronken. Drieëndertig van de andere bemanningsleden zijn gered.

BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN IN VACANTIE-REGELING

De Vacantieregeling werd gepubliceerd in P.B. no. 166, van 1952 en treedt in werking met terugwerkende kracht tot 30 Dec. 195. De voornaamste wijzigingen zijn de volgende:

a. In plaats van een week vacantie heeft de werknemer voortaan aanspraak op twaalf werkdagen voor elk jaar, dat hij onafgebroken in dienst was bij dezelfde werkgever. Dit geldt ook voor huispersoneel.

b. De werknemer, die langer dan zes maanden, doch korter dan een jaar in dienst was, heeft bij het beëindigen van de dienstbetrekking recht op een werkdag vacantie voor elke volle maand diensttijd.

c. De arbeider, die op 30 Dec. 1952 onafgebroken werkzaam was in dienst van dezelfde werkgever, gedurende minder dan een jaar, heeft aanspraak op vacantie van een werkdag voor iedere maand diensttijd.

OUD SOLDATEN WORDEN VERDACHT VAN SPIONNAGE ACTIVITEIT

PER VLIEGTUIG kwamen deze soldaten uit Weenen naar de Verenigde Staten. Zij worden ervan verdacht te hebben gespionneerd voor de Sowjet. Later werden zij voorlopig op vrije voeten gesteld, nadat een waarborgsom van $ 50.000.— voor elk der verdachten was gestort.
Beide verdachten zijn genutraliseerde Amerikaanse burgers en zij dienden als dienstplichtige soldaten. Zij bevonden zich met een beurs verschaft door het Steunfonds voor oud soldaten in Weenen, waar zij zich als studenten hadden laten inschrijven. Volgens het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakten zij deel uit van een internationale spionnen organisatie en de Regering heeft de terugroeping geeist van de Russische tweede Secretaris van de Sowjet Ambassade, die de contactman voor de twee spionnen zou zijn geweest.

Avontuurlijke onderzoekingsreis door sneeuw en jungle van Perú

Drs Tom de Booy, metgezel van dr Egeler in patria terug

Het is alweer bijna twee-en-een-halve maand geleden, dat dr C. G. Egeler, conservator in het Geologisch Instituut te Amsterdam, op Schiphol terugkeerde van de expeditie, die hij met de jonge geoloog drs Tom de Booy naar de vrijwel onbekende bergwereld van Peru had ondernomen. De heer De Booy zou toen nog enige tijd voor verdere studie in het Zuid-Amerikaanse land blijven. Zaterdag jl. is ook deze koene reiziger in het vaderland teruggekomen, niet per vliegtuig doch met de boot, via Antwerpen. Het was feest in de ouderlijke woning aan de Catslaan te Aerdenhout — Zondag kwam er een schare vrienden en verwanten bijeen — en toen wij er gisteren op bezoek gingen om de jonge geleerde te verwelkomen, wapperde nog steeds de driekleur feestelijk naast het tuinhek. Fris en geestdriftig vonden wij hem in zijn werkkamer tussen de boeken en de bergfoto's, de landkaarten en de stapels kleurendia's.

Over de expeditie naar de hoogste toppen van de Cordillera Blanca zijn destijds al vele persberichten verschenen. Het gaat er nu nog om, iets te vertellen over wat drs De Booy heeft gedaan nadat hij in de jungle van zijn vriend en metgezel afscheid had genomen. Samen hadden zij in het zuidelijk deel van de Peruaanse Andes een drietal „doorsteken" verricht, dat wil zeggen geologische studietochten dwars door het gebergte ondernomen. Toen dr Egeler huis-toe was, is de heer De Booy daarmee voortgegaan. Geheel op zijn eentje, slechts vergezeld van een drager en zo nu en dan wat mensen, die hem hielpen bij het transport, heeft hij nóg twee doorsteken voor zijn rekening genomen. De grootste van de twee reikte over een afstand van 300 kilometer. Het was een zeer avontuurlijke tocht, die op ongeveer 4000 meter hoogte, tussen sneeuw en ijs, begon en geleidelijk daalde langs een zeer moeilijke weg, een muilezelpad in de rotsen uitgehouwen, vlak langs ongelofelijk diepe kloofdalen. Op een gegeven ogenblik kwam er een eind aan dit pad, twee dragers werden nu gehuurd en verder ging het door een diep oerwoud vol met slangen en apen. „Eerst moest ik mij een weg banen met behulp van een kapmes", zo vertelt de heer De Booy, „maar weldra werd het gewas zó dicht, dat het mes geen dienst meer kon doen. Als een dier drong ik mij door alle openingen heen en daarna moesten wij door een rivier waden; zo drongen wij langzaam in het bronnengebied van de Amazone door...... totdat wij de waarschuwing ontvingen niet verder te gaan, omdat een kilometer of veertig stroomafwaarts de gevaarlijke Mascos-stam woonde. Veertien dagen heb ik gelopen; de gehele tocht duurde drie weken. Onderweg verzamelde ik allerlei gesteenten en natuurlijk waren wij voortdurend op onze hoede voor het gedierte. Het enige waarlijk agressieve dier in die contreien is de „tigre", een soort luipaard met logge poten en een geweldige kop; ik heb het dier des nachts wel gehoord en soms sporen er van gevonden, maar gezien...... neen. Een enkele maal heb ik er apen gejaagd. Wist u, dat apenvlees bijzonder smakelijk is?"

In de wildernis van het oerwoud krioelt het van giftige slangen. De boa's zijn niet het ergst; zij vallen niet aan en wanneer men ze met rust laat, kruipen ze weg. „Eenmaal heb ik er een doormidden gehakt", vertelt de heer De Booy, „en het voorste deel ervan sloeg op de vlucht. Het gevaarlijkst zijn die kleine groene slangetjes, die zich uit de bomen laten vallen en er de voorkeur aan geven, mensen achter de oren te bijten. Gelukkig had ik voldoende curarine bij me, een antidotum, dat in geval van nood de enige uitkomst biedt. Curarine wordt door de Indianen gemaakt uit de gifstof curare — op zichzelf een van de verschrikkelijkste vergiften die er bestaan."

Drs De Booy heeft Indianen en Indianen leren kennen, n.l. de goede, opgewekte Selva-Indianen, en de luateloze, onbetrouwbare Sierra-Indianen, die een groot probleem in de Peruviaanse samenleving vormen en die, zodra ze naar lager gelegen gebieden worden gebracht, voor 95 % aan tuberculose lijden. In de bosrijke streken, de selva's, heerst nl. groot gebrek aan mensenmateriaal. Derhalve zijn er bijna geen wegen, ofschoon de mogelijkheden om van dat gebied iets te maken geweldig zijn. De Peruviaanse regering zou niets liever zien dan dat deze streek werd geëxploiteerd; zij geeft ieder gegadigde zomaar lappen grond van duizend hectare ten geschenke.

Na afloop van de geologische ontdekkingsreis is de heer De Booy per salonboot het Titicaca-meer („een échte zee met deining en meeuwengekrijs") overgestoken om zich naar Bolivia te begeven. Hij heeft daar, boven de hoofdstad La Paz, de indrukwekkende keten van de Illimani gezien en zichzelf voorgenomen, daar in 1955 de gehele traverse te „nemen". Er zijn trouwens zovele bergtoppen, die hij zo graag zou willen beklimmen: de Verónica, de Ausangate en de Apolobama.

Geologisch heeft de reis veel belangrijks opgeleverd. Men heeft er nooit beschreven vulkanisch gesteente gevonden en zeer merkwaardig dieptegesteente, de zgn. nefelienyanieten. Twee jaren zullen nodig zijn om dit alles te boek te stellen. Over de Cordillera Blanca zal een dik boek worden geschreven. De „doorsteken" in Zuid-Peru zullen in losse notities worden vermeld.

Spoedig hoopt drs De Booy, die in 1951 zijn doctoraal examen deed te promoveren. Zijn dissertatie over geologische bijzonderheden op Corsica is reeds half klaar. En dan... Zuid-Amerika lokt, blijft lokken met zijn hemelhoge sneeuwtoppen. „Als anderen ons maar niet vóór zijn in de komende twee jaar"......

OOSTDUITSE AGENTEN ZOEKEN BESCHERMING IN HET WESTEN

EEN WESTDUITSE POLITIE-AGENT (rechts) houdt toezicht op vier agenten uit de Oostelijke zone, die asyl zijn komen vragen in het Westen. Het eerste wat zij deden was de gehate communistische uniformen uit te trekken. In 1952 vluchtten niet minder dan 2249 Oostberlijnse agenten naar het Westen.

Tropicabana

d 89

OP ZOEK NAAR EEN VROUW

„Neen, alleen aan hen, d[illegible] uitzien alsof zij iets komen verkopen."

Daar stond Pine met z[illegible] pak en zijn keurig witte zakdoekje in zijn borstza[illegible]

„Ik moet Mrs. Griswold [illegible]en," zei hij.

„Hoe is uw naam?"

Pine zei het hem maar de man haastte zich helemaal niet om het hek voor hem te openen.

„Verwacht zij U?"

„Niet op dit ogenblik. Zeg maar dat het die man is van de roulette."

De oude man liep naar de andere pilaar en nam daar een telefoon uit een kleine nis. Hij noemde Pine's naam en vertelde wat Pine gezegd had. Na enkele ogenblikken belde hij af, haalde een sleutel uit zijn zak en opende een klein smal deurtje in het grote hek.

„Volgt U de rijweg maar," zei hij. Hij deed het deurtje achter Pine weer op slot en verdween even geheimzinnig als hij gekomen was, tussen de struiken.

Pine liep langs een betonnen weg, langs heggen, grasvelden, rozenperken en nog meer grasvelden en zijn voeten begonnen te branden.

Eindelijk draaide hij om een groep hoge struiken heen en zag aan de andere kant van een grasvlakte, groot genoeg om er wedrennen op te houden, het huis zelf liggen. Hij kon zich indenken, dat er architecten waren, die er speciaal naar kwamen kijken. Drie verdiepingen boven elkaar, ontzettend breed en ongelooflijk veel glas in lood, dat was Pine's eerste indruk. Het ding leek groter dan een ziekenhuis... en zag er even gezellig uit.

Pine liep een breed bordes op, rukte aan een bel en hoopte het beste ervan.

De deur ging geruisloos open en een man in livrei, statig en kaarsrecht in de houding, met het gezicht van een Indiaans opperhoofd ging hem voor naar een cirkelvormige hall, die helemaal tot aan het dak reikte en licht ontving door een glas-in-lood raam, dat het grootste deel van de zoldering besloeg. De tapijten, die de wanden bedekten, konden gemakkelijk Gobelins geweest zijn, maar Pine vond er niets aan. Drie harnassen compleet met helm en slagzwaard stonden in de hall opgesteld en schenen het huis te bewaken.

De man in livrei nam Pine's hoed aan en zei:

„Mister Pine? Mevrouw verwacht u."

Zij gingen door een brede deur een gang in, waaraan het eind een lift open stond. Zij gingen naar boven, bereikten een brede gang op de hoogste verdieping, liepen die uit, sloegen een hoek om en kwamen weer in een andere gang, waarvan één wand helemaal van glas en uitzag over het meer. Aan het einde van die gang bleef de lakei staan, klopte aan een deur en Pine liep langs hem heen naar binnen.

Het was een lichte, gezellige kamer, die geen abnormaal grote indruk maakte. Een muur was bedekt met planken, waarop gramofoonplaten lagen, stapels hoog, allemaal genummerd en gerangschikt. Een grote in rozenhout ingebouwde pathefoon stond in een ondiepe nis, bij een der vensters. Er was een grote vleugel met een buste van Mozart en nog meer bustes van andere grootheden in de muziekwereld. Recht tegenover de platenkast was een grote open schouw en daarom heen de gebruikelijke verzameling tafels en stoelen. Het was natuurlijk de muziek-kamer...... misschien wel één van de twaalf muziekkamers in dat kasteel van een huis, dacht Pine.

Zij zat op een laag bankje voor een der vensters in een wit met bloemen geborduurd toiletje. Haar goudblond haar lag als een gouden waas om haar hoofd. Zij had weinig of geen make up gebruikt en droeg geen andere sieraden dan een paarlencollier om haar hals en haar trouwring aan haar rechterhand. Een handige geslepen vrouw zou zich zo laten fotograferen, maar dan schoot het Pine te binnen, dat Eve Griswold niet van foto's hield.

Als zij een beetje angstig was, dan liet zij daarvan niets blijken. Haar glimlachje was vriendelijk, maar gereserveerd. Pine meende te zien, dat haar ogen een beetje vermoeid stonden. Misschien was zij wel de hele nacht op gebleven om coupons te knippen.

„Ik ken u," zei zij, nadat zij elkaar enige seconden lang recht in de ogen hadden gekeken. „Ik ben uw naam weer vergeeten, maar u bent die man van de roulette."

„Hoe maakt u het, Mrs. Griswold? Ik ben inderdaad die man."

Zij lachte, niet te kort, niet te lang, juist goed.

SPORT

Olympische Spelen mogelijk niet in Australië

SYDNEY. - Hugh Weir, Australisch lid van het International Olympisch Comité, heeft bekendgemaakt, dat hij van de president van het I. O. C., Avery Brundage, het verzoek ontvangen heeft om rapport uit te brengen over de kansen van het organiseren van de Olympische Spelen te Melbourne.

Het verzoek van Brundage was het gevolg van een radio-telefonisch onderhoud tussen Weir en Brundage naar aanleiding van de stopzetting van de bouw van het grote stadion te Melbourne en waarbij Weir Brundage verzocht nog geen stappen inzake de organisatie van de spelen te ondernemen. „Ik heb op mij genomen een betrouwbaar en eerlijk verslag te geven van de ontstane situatie", aldus Weir.

Aan het A.N.P. verklaarde het Nederlandse lid van het I.O.C. kolonel Schaaroo, dat, hoewel de berichten uit Australie niet gunstig zijn, het voorbarig is te concluderen, dat de Olympische Spelen te Meelbourne niet zouden doorgaan. Hiervoor zal een beslissing worden genomen op debijeenkomst van het I. O. C. op 17 April te Mexicostad, Mocht het rapport geen bevrediging schenken, dan bestaat de mogelijkheid, dat de spelen naar een andere stad verhuizen.

WENEN WON IN MONTEVIDEO

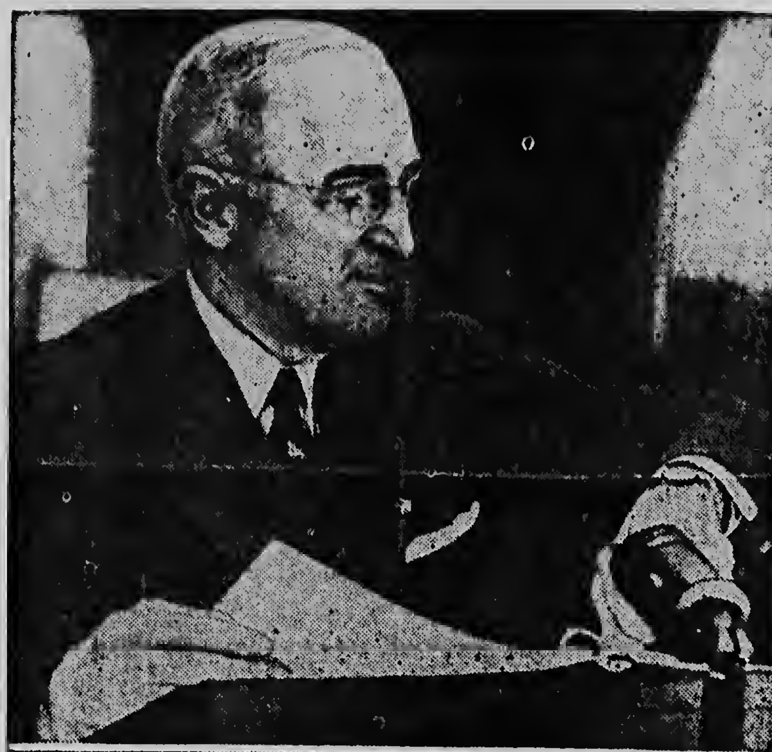
MONTEVIDEO. - Het internationaal voetbaltournooi om de „bokaal van de stad Montevideo" is gewonnen door Austria (Wenen) door een 1-0 zege in de finale op Dynamo Agram (Zuid-Slavië).

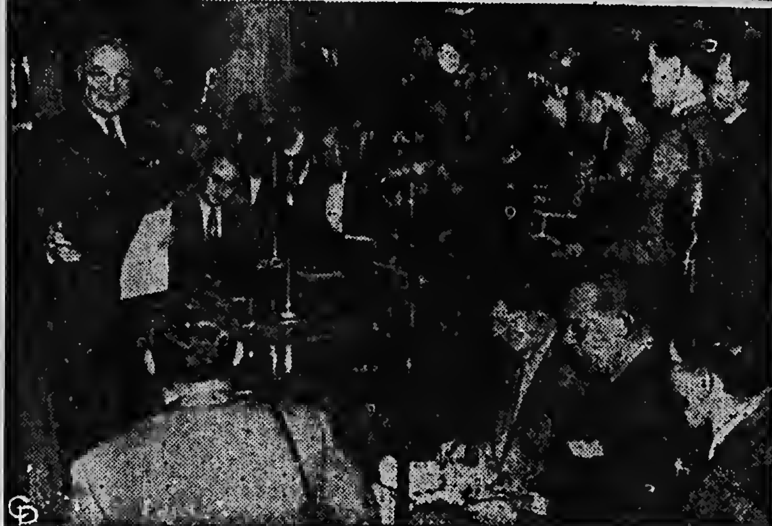
BROEKMAN EERSTE

OSLO. - In het eindklassement van de tweedaagse schaatswedstrijden is Broekman als eerste geeindigd met 196.122 punten. Tweede werd de Noor Roald Aas met 197.115 punten; derde de Noor Finn Hodt, vierde Huiskes en vijfde de Noor Martinsen.

Broekman heeft zich bij deze wedstrijd andermaal ontpopt als een der ernstigste candidaten voor het Europese kampioenschap, dat over twee weken te Hamar wordt gehouden. Zestienduizend toeschouwers, onder wie kroonprins Olav en prins Harald, woonden de wedstrijd bij en juichten de Nederlandse rijders hartelijk toe.

TRUMAN NAM AFSCHEID

PRESIDENT HARRY S. TRUMAN glimlachte wat droevig, toen hij tijdens een afscheidsrede op zijn horloge keek en bemerkte hoe weinig tijd hem nog als President restte. In een radiotoespraak tot het Amerikaanse volk waarschuwde hij voor de gevaren van het ontketenen van een atoomoorlog. Op de onderste foto is de President in opgeruimder stemming. Hij maakt grappen met de journalisten tijdens zijn laatste persconferentie.

Antilliaanse vestigingen van Hollandsche Bank wisten teruggang van conjunctuur op te vangen

Bevredigende resultaten

Bijzonder fraai van uitvoering is dit keer het jaarverslag, lopende over de periode medio 1951 tot medio 1952, van de Holandsche Bank Unie. Niet alleen wordt een overzicht gegeven van de zaken de H.B.U. rechtstreeks betreffend, maar tevens worden talloze bijzonderheden verstrekt over de economische toestand van de vele landen, waar de H.B.U. eigen vestigingen heeft.

Over het zakelijk verslag en de jaarresultaten, die volgens het verslag „zeer bevredigend" waren, gaven wij reeds eerder een overzicht. Dit keer willen wij enkele bijzonderheden uit het verslag lichten, welke van direct belang zijn voor de Antillen.

Dalende koopkracht

Wij lezen onder meer: Hoewel de periode van 1 Juli 1951 tot 30 Juni 1952 over het geheel genomen in economisch opzicht bevredigend was, viel wederom in het bijzonder op Aruba een achteruitgang van het handelsverkeer te constateren. Deze teruggang vindt zijn oorsprong in een daling van de koopkracht, vooral ook doordat het handelsverkeer met de Zuid Amerikaanse nabuurlanden sterk is verminderd.

De aandacht blijft gevestigd op het aantrekken van nieuwe industrieen, waarvoor speciale faciliteiten worden verstrekt."

Bevolkingsaanwas

Over de bevolkingstoename worden de volgende cijfers verstrekt:

Eind Dec. 1947 Aruba 48.000 Curaeao 91.000.

1949 Aruba 54.000, Curacao 98.000.

1951 Aruba 55.000, Curacao 106.000.

Lago-omzet nam toe

De Lago Oil & Transport Company Ltd., heeft in het afgelopen jaar wederom grotere hoeveelheden producten verscheept, dan het jaar tevoren.

De volgende vergelijkende eijfers geven een beeld van de ontwikkeling van het bedrijf in de laatste drie jaren:

Daggemiddelde der verscheepte producten in barrels:

1949: 376.366; 1950: 405.911, 1951: 431.174.

Totaal aantal geloste en-of geladen schepen:

1949: 5060; 1950: 4.566 en 1951 4.733.

Totaal aantal werknemers: 1949: 7.817, 1950: 7.181 en 1951 7.167.

(Vervolg op pag. 4)

Jodenvervolging wordt geïntensificeerd in Oost Duitsland

De toenemende vervolging van joden achter het ijzeren gordijn berust niet speciaal, zoals onder Hitler, op aangewakkerde rassenhaat. De communisten hebben het mede voorzien op de klasse, die zij de naam van 'Monopol Kapitalisten' hebben gegeven," vertelde de duitse leider van de Organisatie van Vrije Juristen te Berlijn, dr Theo Friedenau, op een persconferentie.

Dr Friedenau, die in de afgelopen zomer in West-Belijn het internationale juristen-congres heeft georganiseerd, zelde:

„Ik geloof, dat de vervolging zich niet uitstrekt tot de werkelijk arme Joden.

De ondervinding, die Moskou in de landen achter het IJzeren Gordijn met Joodse leiders heeft opgedaan, was naar de mening van Stalin blijkbaar, dat onder hen te veel „Tito-istische krachten" schuilden. De verklaring voor de thans zo duidelijk wordende Joden-vervolgingen vloeit daaruit voort: enerzijds heeft Stalin weinig vertrouwen in vele van deze leidinggevende Joden, anderzijds komt het hem goed van pas hen als zondebokken voor het forum van het publiek te halen en op hen de schuld van de vele binnenlandse politieke en economische moeilijkheden af te schuiven", aldus dr Fricdenau.

Het leek dr Friedenau niet onwaarschijnlijk, dat bij deze communistische campagne thans wordt gepoogd de bij de Duitsers nog sluimerende, oude nazi-instineten van anti-semietisme op te rakelen.

Hij noemde vele namen van vooraanstaande figuren uit het openbare leven in Oost-Duitsland, die thans door de staats-sieherheitsdienst nauwlettend in de gaten worden gehouden en gevaar lopen gearresteerd te worden: de ex-propaganda-chef van de Oostduitse Socialistische Eenheidspartij, Eisler, die uit zijn funetie is ontheven, de voormalige staatssecretaris Zuekerman, die thans naar West-Berlijn gevlucht is, de pers-chef de regering Albert Nordan, de chef van het departement van economische zaken Bender, en de chef redacteur van het communistische dagblad „Neues Deutschland", Hernstadt.

Daarnaast worden volgens dr Friedenau maatregelen van algemene aard tegen de Joden getroffen. Nagegaan wordt wie van Joodse bloede is, ten tweede worden de Joodse vermogens geregistreerd en tot slot wordt — ook al met post censuur — gepoogd te controleren welke verbindingen zij hebben met West-Duitsland en verder met West-Europa.

De organisatie van vrije juristen in West-Berlijn, waarvan dr Friedenau de leider is, stelt zich tot taak gegevens te verzamelen over misdrijven, die Oostduitsers thans begaan, opdat zij eens hiervoor terecht zullen kunnen staan. Tegen Wilhelm Zaisser, minister van publieke veiligheid in Oost-Duitsland, is als waarschuwend voorbeeld reeds een dagvaarding opgesteld, die hem per post is toegestuurd. Daarin wordt hij beschuldigd van talloze misdrijven, zoals moord, onwettige arrestaties, het plegen van ontvoeringen en het opdracht geven aan ondergeschikten om gevangenen lichamelijk letsel toe te brengen.

De organisatie krijgt haar inlichtingen van duizenden Duitsers uit de post-zone, die vrij in en uit de westerse sector van Berlijn mogen gaan. Zij verzorgt radio-uitzendingen en geeft de bevolking advies.

Het Boek van Vandaag

Wie leest, baat zijn geest

EVOLUTIE VAN EVA'S VIJGENBLAADJE

Alleen voor Dames, dit keer en wel enkele bijzonderheden over het zojuist op Aruba gearriveerde boek van Maggy Rouff: „HET GEHEIM VAN DE ELEGANTE VROUW"...

Het is een boek voor alle vrouwen, voor de vrouw met smaak evenzeer als voor haar, die nog moeten leren, hoe ze zich moeten kleden en bewegen. Voor het jonge meisje en voor de oudere vrouw. Voor allen die van zichzelf en haar omgeving zoveel mogelijk willen maken.

Het is voor het eerst, dat er over het uiterlijk van de vrouw gesproken wordt op de wijze, waar Maggy Rouff dit doet. Want hoe speels en bekorend zij ook schrijft over de kunst van het zich smaakvol en elegant kleden, toch is dit geen **luchthartig praatje over het toilet** van de vrouw, maar in wezen een ontleding van een der diepste en oeroude vrouwelijke verlangen: mooi te zijn.

Het begon zeker al, zegt de schrijfster, met Eva, die zich tooide met het vijgeblad en zich spiegelde in de paradijsbeek. En sedert Eva, door alle eeuwen heen, heel de wereld door, was er dat streven van de vrouw om in zichzelve de schoonheid te vertegenwoordigen. Aan de behaagzucht wordt door de schrijfster de ijdelheid ontnomen, door de klemtoon te leggen op de scheppende macht van deze eigenschap. Het is de sierlijke, goedgeklede smaakvolle vrouw die aan het dagelijks leven een eigen, zinbegoochelend effect verlenen kan. Om dit te bereiken moet men echter deskundig zijn en hiertoe geeft dit bijzonder charmant geschreen en door M. H. Szekely Lulofs perfect vertaalde boek, een schat van aanwijzingen over kleding en opschik.

Een boek alleen voor vrouwen? In de eerste plaats: ja. Maar daarnaast toch ook voor de man, omdat ook een paar hoofdstukken aan hem gewijd zijn.

PAUS BENOEMT NIEUWE CARDINALEN

PAUS PIUS DE TWAALFDE heeft een aantal Prelaten tot Cardinaal verheven. Hier werpen enkele der nieuwe kerkvorsten zich tijdens een der plechtigheden in de Basiliek van St. Pieter in Rome ter aarde. Bij deze gelegenheid ontvingen zij de breedgerande Kardinaalshoeden en later ook de Kardinaalsringen. Dertigduizend gelovigen waren van de plechtigheid getuige. Na afloop van de plechtigheid werd de H. Vader aan elk der nieuwbenoemden een titulaire kerk aan.

De ondergang van Atlantis (68)

ERIC DE NOORMAN door Hans G. Kresse

Nadat Eric zich van de heftige aanval van de lulpaard-generaal hersteld had, leek het of Tubalah moe begon te worden van de lange, hardnekkige strijd... Zijn slagen werden minder fel en nu ging Erie tot de aanval over. Winonah had al die tijd gespannen toe staan kijken, doch nu werd haar blik even getrokken naar de massieve poort van de citadel, waar een kleine wankelende figuur op de borstwering verschenen was. Zij kon van die grote afstand niet onderscheiden, wie deze persoon was, doch indien zij geweten had, dat deze kleine figuur Kirasso was! Hijgend en steunend had de Egyptenaar het brede balkon bereikt. In zijn armen knelde hij de loden schrijn, waarin de Steen van Atlantis was. Met een woeste lach staarde hij neer op de vechtenden, op overwinnaars en overwonnenen. „Allen zijn gelijk." „Nu," mompelde de krankzinnige en al zijn krachten inspannend, tilde hij de loden schrijn op tot hoog boven zijn hoofd. Voor enkele tellen stond hij daar wankelend, toen stortte hij zich met schrijn en al in de diepte! Verschrikt staakten Erie en Tubalah de strijd, toen een zware ontploffing de grond deed dreunen. Een grote vuurzuil schoot loodrecht de lucht in en de citadel stortte met donderend geraas ineen... In een oogwenk was het plein herschapen in één puinhoop. Grote brokken steen, halve muren vielen uit de lucht. Met wijd open-gesperde ogen staarde Eric als gefascineerd naar de vlammengloed. Doch toen werd hij aan de ernst van de toestand herinnerd door kleine stukken steen, die hem soms pijnlijk op het gezicht raakten... Zij waren gevangen als in grote, vlammende val...

Radioprogramma

Golflengten:

Curom: 415,5 m

Avros: 19,4 m.

Radio Nederland Wereldomroep: 31 en 49 m banden

VANDAAG:

Curom-programma:

19.00 Nieuws; 19.22 Metropole orkest; 19.48 Ronde Tafel Parlement; 20.08 Westindische Rubriek met Commentaar, groeten voor militaire en nieuws voor de West; 20.38 Zuidzeemelodieen; 20.48 Beursnieuws en avondgebed.

Avros-programma:

16.30 voor de jarigen; 17.00 kinderrubriek; 17.10 jazz; 17.40 voor de Antilliaanse jarigen; 18.00 Regering spreekt; 18.20 muziek; 18.40 Nieuws; 19.10 Concert.

Radio Nederland Wereldomroep:

17.30 Kinderuitzending in Papiament; 18.05 gelukwensen; 18.15 muziek; 19.45 nieuws; 19.00 Nieuws en muziek (Papiament) 20.30 Voice of Winward Islands; 21.00 Conjuntomuziek.

SECCION PAPIAMENTO

CLUB MIRAMAR TA INI CELEBRAMENTO DI CARNAVAL CU UN PROGRAMA GRANDIOSO

Un otro club social lo haci su debutacion den celebramento di Carnaval e anja aki. Esaki ta Club Miramar cu a worde funda den curso di anja pasa y di cual mientras tanto e statutanan a worde aproba.

Dia 31 di Januari anochi e temporada di festividad lo worde inicia cu un baile preliminario. E parti musical ta den man di Conjunto Alegria, cual no ta henteramente desconoci na nos isla mas. Den curso di e fiesta cada miembro lo haya oportunidad pa tira un vota ariba un persona, kende lo worde eligi como „Miss Miramar".

E celebracion actual di carnaval lo cuminza dia 13 di Februari anochi cu un baile di 8:00 pa 12:00 'or. E fiesta aki seguramente lo trece un climax den bendemento di voto pa e candidatanan cu ta competí pa e agradable puesto di „Reina di Carnaval".

Bendemento di voto, cu cual un principio lo worde haci pronto, lo cerra irrevocablemente e anochi aki na 11:00 'or. Mes ora despues cu resultado di e eleccion ta conoci, esaki lo worde anuncia na esnan presente.

Februari 14 li mira di promer gran baile di disfraz den historia di Club Miramar. Esaki lo tuma lugar for di 9:00 p.m. te 2:00 a.m. bao direccion musical di „Estrellas Antillanos" un grupo cu ultimamente ta haciendo un bon nomber. Na 12.00 'or lo sigui e demasque. Ademas Directiva di Club Miramar lo pone varios premio atractivo disponible e anochi aki.

Henter e celebracion lo worde corona dia 15 di Februari cu un desfile atravez di e isla. Rumbo cu e defilé aki, cu probablemente lo tuma lugar den oranan di tramerdia, lo sigui lo worde publica mas despues. Subsequente na e defilé, aki, cu probablemente lo tuma lugar den oranan di tramerdia, lo tuma lugar den oranan di tramerdia, lo sigui lo worde publica mas despues. Subsequente na e defilé, baile lo sigui den clu te 9:00 di anochi bao direccion di Conjunto Miramar.

TIVOLI CLUB TA RECORDA DI DIEZ ANJA DI CELEBRAMENTO DI CARNAVAL NA MODA GRANDIOSO

Comité di Carnaval di Tivoli Club y muy en particular e miembronan di e comite organizador, Srs. dr. Coco Arends (presidente), Jos van der Schoot (secretario), A. G. Th. (Wa) Arends y [illegible] Osorio, a forma un pr[illegible] atractivo pa celebramento [illegible] naval di Tivoli cu lo haya [illegible] peño particular e anja aki, como lo ta un celebramento di jubileo. Ta exactamente diez anja pasa cu Tivoli Club a introduci celebramento di Carnaval na Antillas.

E programa provisional ta manera ta sigui:

24 y 31 di Januari: eleccion di un Reina di Carnaval, un Miss Tivoli y e Joker, y tambe di e Princesita cu lo carga titulo di „Joyita".

27 Januari: Cocktail-party di Carnaval en conexion cu10 anja di hubileo di celebramento di Carnaval.

12 Februari: Gran anochi di coronamento.

13 Februari: Anochi di

14 Februari: Baile Disfraza.

15 Februari: na 1:00 'or grandioso fiesta di mucha, na 4:00 'or: grandioso optocht door di stad.

E Comité di Carnaval ta tratando pa publica un programa grandi di carnaval den forma di buki; esaki lo sali mas pronto posible.

E di diez celebramento di carnaval na Club Tivoli ta priminti di bira un exito grandi.

Verslag Hollandsche Bank Unie

(Vervolg van pag. 3)

Tankvaart:

Binnengekomen tankers:

1947: Aruba 6.933, Curacao 5.603, in m3 inhoud: 95.841.000 (Aruba) en 73.431.000 (Curacao)

1949: Aruba 5.710 en Curacao 5.449; in tonnen: 82.341.000 in Aruba en 72.647.000 in Curacao.

1951: 5.425 in Aruba en 5.921 in Curacao; d.i. 94.073.000 ton in Aruba en 86.910.000 in Curacao.

Uit de cijfers blijkt, dat de schepen de laatste jaren in tonnenmaat zijn toegenomen; bij een kleiner aantal vaartuigen, werd een grotere lading verwerkt.

Scheepvaart op Aruba.

Het aantal schepen dat de havens van Aruba binnenliep (Stoom en motorkracht) was in 1951: 494 met een bruto inhoud van 5.002.000, tegen in 1949 457 met 3.159.000 en in 1947 275 met 1.405.000 ton. Het aantal zeilschepen nam af en wel tot 882, tegen 1041 in 1949 en 1187 in 1947. De inhoudsmaat daalde in verhouding minder en wel tot 126.000 van 133.000 (1949) en 141.000 (1947).

Volgens het jaarverslag nam het aantal schepen, dat de haven van Curacao binnenliep, uitsluitend om te bunkeren, enigszins toe, hetgeen gedeeltelijk is toe te schrijven aan de moeilijkheden in Iran.

Hotel blijft vereiste

Over toerisme lezen wij onder meer, dat nog steeds grote behoefte bestaat aan een modern hotel. Dit zou voor Aruba en Curacao als voorwaarde worden gesteld om te kunnen worden opgenomen in de z.g. „Package Tours", waaronder georganiseerde, goedkope reizen worden verstaan die behalve reiskosten, ook de hotelkosten omvatten.

Invoer

De totale invoer op Aruba bedroeg ƒ 735.798.000, tegen ruim 641 millioen in 1950, 534 millioen in 1949, 453 millioen in 1948 en 361 millioen in 1947.

Uitvoer

De uitvoer uit Aruba bedroeg ƒ 693.866.000 in 1951, tegen ruim 615 millioen in 1950, 495 in 1949, 420 in 1948 en 349 in 1947.

Geldcirculatie

In het goudbezit van de Curacaose bank kwam geen verandering. Een deel van het goud werd niet gerevalueerd, zodat hierin nog een stille reserve zit van enkele millioenen. De gouddekking van de Antilliaanse Gulden bedraagt 104.7%, tegen 100 in 1950 en 97.44 in 1938.

De deviezenpositie van de Ned. Antillen bleef bevredigend. Handhaving van de deviezenbepalingen werd wenselijk geacht om eventuele kapitaalvlucht te voorkomen.

Kantoren H.B.U.

Het verslag maakt er melding van dat de HBUvestigingen in Willemstad, Oranjestad en Sint Nicolaas weliswaar de gevolgen van de teruggang in de conjunctuur ondervonden, doch de bedrijfsresultaten werden hierdoor niet ongunstig beïnvloed, doordat de relatiekring zich aanmerkelijk uitbreidde.

Als het kantoor Willemstad een nieuwe behuizing heeft gekregen, zullen alle drie de Antilliaanse vestigingen uitstekend gehuisvest zijn.

Maranatha Kwartet

(Vervolg van pag. 1)

wezigen, toen hij de zangers dankte voor deze „genotvolle avond, welke een stuk Surinaamse cultuur naar Aruba bracht". Spreker zag in de wijze, waarop de zangers en hun leider dit programma brachten, méér dan alleen een kunstuiting. Hij voelde achter dit enthousiasme ook de inspiratie van het zegenrijk werk, dat nu reeds eeuwenlang door de Evangelische Broedergemeente wordt verricht ten bate van het Surinaamse volk in het algemeen en zijn jeugd in het bijzonder. Het verheugt spreker dan ook ten zeerste, dat er meer uitvoeringen zullen zijn op Aruba en wel in de Esso Club en te Oranjestad, terwijl er nog tijd is gevonden voor een tweede optreden in het gebouw van de Suriname Club, en wel op Donderdagavond a.s.

Mej. Rita Nahr bood namens de zangvereniging Maranatha in Suriname, welke vereniging met veel vreugde gehoord heeft over de successen van het kwartet op de Antillen, een bouquet bloemen aan en daarmede kwam een einde aan een avond, waarin wij intens hebben genoten van de bijzondere sfeer, die het kwartet wist te scheppen.

Volkskunst op zijn best

Het gepresteerde kunnen wij niet anders beschrijven dan als amateurzang op zijn best. Wat zo bijzonder toe te juichen valt, is dat het kwartet zijn repertoire met bijzondere zorg heeft samengesteld. De weemoedige en tegelijkertijd diep vertrouwen gevende spirituals liggen deze begaafde jongens zeer goed en doordat nimmer te hoog wordt gegrepen, benadert het amateurkwartet vaak zeer dicht de zang van de beste pofessionals.

Voor de pauze waren het de liederen „Were your there", „Old Man Noah" en „Deep River", welke bijzonder insloegen.

Na de pauze werd begonnen met een lied in de Bosnegertaal. Of het er aan lag dat het kwartet er weer even moest inkomen weten we niet, maar merkwaardigerwijze werd dit eigen Surinaamse lied wat vlak en weinig overtuigend gebracht. Zeer snel herstelde het kwartet zich echter en reeds met het volgende geestige, klankrijke liedje „The Animals are coming" had het de juiste spirit weergevonden. Moeilijk was „Water Boy", maar ook hier toonde het kwartet zijn enthousiasme en sloegen de zangers zich zeer bevredigend door de moeilijkheden heen.

Na het voortreffelijk gezongen „I am a Baptist" bereikte 't kwartet een artistiek hoogtepunt en was het contact met de zaal zeer innig. Toen het programma besloten werd met het sterke „Dry Bones", waren de zangers nog niet klaar... Een daverende ovatie werd hen gebracht en de enige manier om er een eind aan te maken was nog een toegift te brengen, waarvoor „Who 'll be a witness" werd gekozen.

Een uiterst goede avond. Met de meeste klem willen wij alle muziekliefhebbers in Oranjestad aanraden de uitvoering, welke in de Sociedad Bolivariana wordt gebracht, vooral niet te missen. Men behoeft waarlijk niet te gaan, alleen om het goede doel te steunen... er valt zeer veel te genieten van deze door zijn strenge eenvoud ontroerende zang.

Na afloop hadden wij nog een kort gesprek met ds Graafland over het jeugdwerk in Suriname. Wij komen hierop in onze editie van morgen terug.

NIEUWE GULDENS IN CIRCULATIE

Gisteren zijn de plaatselijke banken begonnen met de uitgifte van de nieuwe guldens. Voor de eerste maal dragen deze munten de beeltenis van H.M. Koningin Juliana, terwijl het opschrift „Munt van Curacao" gewijzigd is in „Nederlandse Antillen".

Een bijzonderheid is nog, dat de banken de munten reeds enkele dagen in bezit hadden, maar dat het publiek aanvankelijk weigerde het geld te accepteren, omdat men meende dat de guldens vals waren...... Het ligt in de bedoeling langzamerhand de (vieze) papieren guldens in te trekken.

Het gezelschap, dat op Curacao zeer veel succes had, reist van hier door naar Caracas, waar wordt opgetreden voor de Nederlandse kolonie en radio. Misschien volgt nog een optreden in Maracaibo, waarna mogelijk nogmaals een bezoek aan Aruba en Curacao zal worden gebracht. Na hetgeen wij gisteravond hoorden, twijfelen wij niet aan het succes van de rest van dit tournée.

Goedertieren is de Heer: Heil en zegen wil Hij geven. Vriend'lijk ziet Zijn aanschijn neer, lichtende ten eeuwig leven.

Zo het de Here behaagt, hoop de heer

RICHARD GEMIN

zijn vijftigste geboortedag te herdenken op 24 Januari '53. Receptie ten huize van de familie Pinas, Prof. Lourentzsstraat no. 8, Oranjestad, Aruba.

Wie helpt?

patiënten, reeds langdurig ziek in Holland, aan postzegels? - Voor doorzending wil ik gaarne zorgdragen.

C. Martina,
Maria Christinastraat 28
Oranjestad, Aruba, N.A.

FELIX SIMON CORONEL

en

JOHANNA INOCENCIA TROMP

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk, dat zal worden voltrokken op 31 Januari 1953, des voormiddags om elf uur in de Sint Annakerk te Noord.

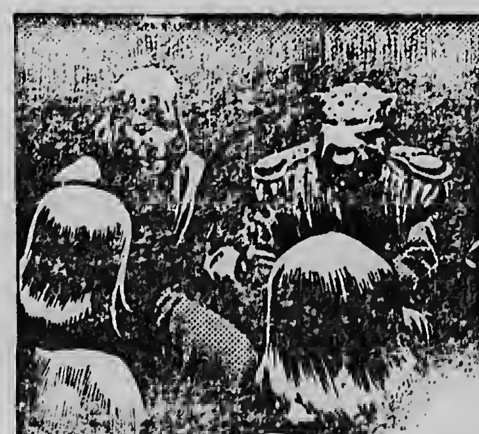

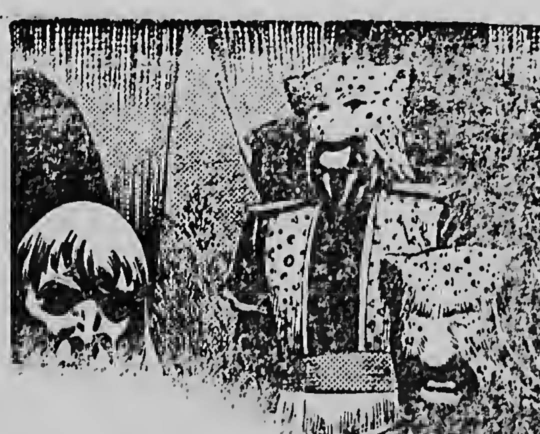

Caida di Atlantis

(53)

ERIC DE NOORMAN pa **Hans G. Kresse**

Bao cuido di un solda Eric y e enano a keda atras den e vehiculo y a mira com e hombernan di Tubalah tabata formando e campo di tento. Mientras ainda e hombernn tabata ocupa cu esaki, ya e promer oficialnan di Atlantis, lidernan di gruponan separa di revolucionarionan a yega. Entre nan tabatin tambe e comandantenan di Eric su mes grupo cu nan Winonah a bini. Eric a salude'le cordialmente y a conte'le en corto tur loke cu a pase'le. Maske cu el tabata masha contento cu no a socede nada particular cu Eric el no tabata gusta plan di Tubalah mucho. Mientras tanto tent di e general a keda cla y el a invita Eric y Winonah pa pasa paden. Pum-Pum a sigui rapidamente nan tras! Banda di atardi Tubalah a bolbe bini, acompanja di algun oficial. Despues di nan a bini e oficialnan di Atlantis. Ariba suplica di e general Eric a splica, pakiko nan a bini hunto y e hombernan tabata scucha cu atencion. Eric a ripara claramente cu nan tur tabata dispuesto pa pasa hast door di cudela pe si tabata necesario. „E senjor aki," asina Eric a concludi, munstrando ariba e general, „lo splica boso su plan di accion awor." E general a tosa significante y a cuminza papia poco poco. Nningun di esnan presente a pone mucho cuidao pa e oficial leopardo, cu promer tabata para na entrada di e tent y cu a camna poco poco yega acerca awor.